

הלכה ל:
נגב ב נ ד מיי ס"ז
 מהלכות ק"ס הלכה
 א וס"ד מהלכות ביאת
 המקדש הלכה יב:
נג ה מיי ס"ז מהלכות
 ק"ס הלכה ט:
נגד ו שס הלכה כ:

ע' ש'לוח שערו תחת הדוד אין גראה
שום תופה הא כל שאר שלמים נמי
בעו תופה ולא אשכחן תנא דלית
ליה תופה בזיר מעכבת אלא ר"א
בסוף ג' מינים (זיר דף טו-)
ובסופסוף לא גרס זיר :

אתהו כהנים עומאים יעשו
בטומאה - א"ע פ' שביעין לזכר
ע"ל יגו צבצר כיון לזשתרתי
עומאת אימורים אשתרתי נמי
עומאת צצר דלמר נמי סהיה טמא
(לקמן דף יו') כל היכל לזשתרתי
עומאת צצר אשתרתי עומאת
אימורים משמע שם שנים :

אז שנטאמט ס'פון צוטאמט
 כ' • תימנה *א"כ מאי אפי'
 דקאמער היינט רישא ממנע היו ישראל
 טהורים וכהנים וכלי שרת עומאים
 פון דמיטמא גברא ממחמת ספון :
 הגוף דבכרת **בשומא**
 מיטענדיג • וא"כ

ישחוט בסבין ארוכה ולא יטרח לזכר
לעצמה אי נמי יאחז הסבין בפשוטי
כלי עץ וישחוט ואומר ר"י דאין פנאי
לכל הפסחים לשחוט בענין זה ואף
להביא סבינים אחרים אין פנאי :
ועומאין

בכליות מנא לן היכא אמרין
א ירוק מנחה הוא דלא אבל
יוחנן דידיה אמר אמר קרא
דיך למכתב חלב ואיצטריך
ממינא חלב אין יותרת הכבד
תב רחמנא לריח ניתוח הוה
חמנא חלב: **מתני'** נממא
שהורים יעשו במומאה נממא
אין עושין את השני: **גמ'** ת"ר
וורין או שהיו ישראל משהורין
ים משהורין וכלי שרת ממאין
חסדא ילא שנו אלא שנממא

[לעיל יד: וש"נ]

[כל היכא דקרינן ביה
והבשר אשר יגע בכל
שטא לא יאכל קרינן ביה
והבשר כל סהרד יאכל
בשר וכל היכא דלא
קרינן וכו' לא קרינן ביה
וכו' כ"ז וכ"ח ביקוש]

רבינו חננאל
ואי בעית אימא רב
דאוקמי למחני' לכתחלה
אבל דיעבר אס ורמ

הוצעה כר' ירושע
הרם נפסא חלב ובשר
ה' . ובמוקדשין אינן כן
ים שבתהרה כו'. משאם
ה' דרמסא כי טעיה רובה
יולו מנחה כתב דחמא
במומסא כו'. ת"ר הרי
נים וכלי שרת פסאן
מאח הסכין לארס דכי
נפסאט סכין אלא תבשר
ינע בכל פסא לא יאכל
יחא בצבור ורובא [אמר]
אחא אכל תיכא דדערתה
מומסא ויחא דרמסא

ר' - תסירנן מחילה וצפי
 קרצנות ומה שפירש רש"י
 שיהא עיבוד ומה שפי' נמ

וְאִיבְעִית אִימָא רַב דְּאָמַר כִּר' יְהוֹשֻׁעַ *דִּתְנִיא רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמַר ⁽⁶⁾ כָּל הַזּוֹבְחִים שְׁבַתְתּוּרָה בֵּין שְׁנַמְמָא בִּשְׂר וְחָלָב קִיִּים בֵּין שְׁנַמְמָא חָלָב וּבִשְׂר קִיִּים זוּרַק אֶת הָדֵם נוֹיֵר וְעוֹשֶׂה פִסַּח נִמְמָא חָלָב וּבִשְׂר קִיִּים זוּרַק אֶת הָדֵם נִמְמָא בִּבְשֵׂר וְחָלָב קִיִּים אֵין זוּרַק אֶת הָדֵם וְאֵם זוּרַק הוֹרֻצָּה נִמְמָא הַבְּעִלִּים בְּמַת לֹא יוֹרוֹק וְאֵם זוּרַק לֹא הוֹרֻצָּה : בְּמוֹקְדְּשֵׁין אֵינוּ בֵּן וְכו' : יְהוֹשֻׁעַ אוֹמַר *כָּל הַזּוֹבְחִים שְׁבַתְתּוּרָה שְׁנִשְׁתִּיִּיר מִהֶן כּוֹזֵית בִּשְׂר אוֹ כּוֹזֵית חָלָב זוּרַק אֶת הָדֵם כִּכְחָצִי זֵית בִּשְׂר וְכִכְחָצִי זֵית חָלָב אֵין זוּרַק אֶת הָדֵם וּבְעוֹלָה אִפִּילוּ כִּכְחָצִי זֵית בִּשְׂר וְכִכְחָצִי זֵית חָלָב זוּרַק אֶת הָדֵם מִפְּנֵי שְׁכוּלָה כְּלִיל וּבִמְנַחָה אַע"פ שְׁכוּלָה קִיִּימָת לֹא יוֹרוֹק *מְנַחָה מֵאֵי עֲבִידְתָּה אָמַר רַב פֶּפֶא מְנַחַת גִּסְסִים סִלְקָא דַּעֲתָךְ אֲמִינָא כִּיּוֹן דְקָא אֲתִיָּא מִמֶּכָּה זֹבַח כְּנוּפִיָּה דּוֹבַח דְּמִי קִמ"ל חָלָב מִנָּא לָן אָמַר ר' יוֹחָנָן מִשּׁוּם ר' יִשְׁמַעְאֵל וּמִמּוֹ בַּה מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֵּן חֲנִינְיָה דְּאָמַר קְרָא יְהוֹקְטִיר הַחֶלֶב לִירִיחַ נִיחּוּחַ לְה' חָלָב אַע"פ

שאיין בשר אשכחן חלב יותרת הכבד ושן
דורקין מוקדחני ובמנחה אע"פ שכולה קיימת
יותרת הכבד ושתי הכליות שפיר דמי מנא לן
לריות ניחוח כל שאתה מעלה לריח ניחוח ואיי
למכתב ריח ניחוח דאי כתב רחמנא חלב הווי
ישתי הכליות לא כתב רחמנא לריח ניחוח וא
אמינא כל העולין לריח ניחוח ואפ"י מנחה כתב
קהל או רובו או שהיו הכהנים טמאים והקה
מיעוט הקהל המהורין עושין את הראשון והט
יחרי שהיו ישראל טמאין וכהנים וכלי שרת
וכהנים וכלי שרת טמאין ואפילו ישראל וכו'
יעשו במזמרה * שאין קרבן ציבור חלוק אמר ר

הסבין במא מת דרחמנא אמר °בחלל ת
ממא לגברא דמעיקרא כי מיתעביד °בזמא
ממא הסבין בזמא שרץ דבשר הוא דמא
משהורין עביד ממאין לא עביד מוטב יאכל
דבשר בזמא הנף שהוא בכרת אלמא ק
היא בציבור וכן אמר ר' יצחק זמא דחיה
ממאין נמי עביד מאי זמא דכתיב °והבשר

באיש ישרף והבשר כל מהור יאכל בשר *כל ה
יגע בכל טמא לא יאכל לא קרינ ביה והבשר
דקרינ ביה והבשר אשר יגע בכל טמא לא יא
יאכל בשר *איתמר הרי שהיו ישראל מחצה
מחצה על מחצה כרוב רב כהנא אמר מחצה
מחצה על מחצה כרוב *הללו עושין לעצמן והל
על מחצה אינו כרוב טהורין עושין את הראש
דאמרי אמר רב כהנא מחצה על מחצה אינו

זרוע בשלה אלמלא לריך שיהא בשר ו

למל סג. מז: טהור בשעת זריקה שיהא רחוי למזזה האמורה בו: ואם זרק סורגס - דהיי לא מעבכי: נטמאו בעלים - במת דלא חזו למיכל לאורחא דמומחאן בשבעה: ואם זרק לא סורגס - דאע"ג דאכילה בעינן לא מעבכא גברא דחזי לאכילה בעינן ורחמנא דחיהי לטמא נפש לפסח שני ובגויז נמי כתיב (שם) כי ימות מת עליו וגו' דקורא דאחז מירוחו: מלי וים כשר ומלי וים חלב אין זורק דרם - דאכילת ארס ואכילת מזבח לא מאטרפין: אפי' כולם קיימת לא יורוק - את הירם עליה: מנחה מאי טבידחים-בזריקת דם: מנחה נפסי -

הבאה עם הוצת מהו לתימא כוזב
דמיא ותיבוי במקום זבת להקשיר את
הדם: **חלב מנא לן** - דהוי שיוור
להקשיר זריקת דם: **וסקטייר החלב** -
גבי זריקת דם כתיב דלתיב חורק
הכהן את הדם וגו' עד והקטייר
החלב לריח ניחוח: **יוסרת הכהד ושמי**

הגהות
הגרי"א
(א) נ"ב כל
הנזכרים בו
וידוע כי הדם
פסח עומד
מלך ט' פ"ד :

גופיה בטומאה חתי משום שהיא:
גמ' **שני קרנ נכור** הבא בטומאה
 חלוק מחלף שקרבן רובן בא בטומאה
 אף היחיד עושה בטומאה : **לא שנו** -
 דמשמע משום טומאה כלי שרת
 עבדי כולו בטומאה : **אלא שנקמה**
סבין בטמא מת . שהוא אב הטומאה
 דנעשה אף הסבין אב הטומאה לעמא

אדם: דרמאטא ארם בחלל מרם
 למיורק מיניה דלי מתחב המיטמאמ
 במח נעשה כיואל בזה שנגע בו: י'
 טומאה דמיה היא בלכור - בקושי
 התרה וכל כמה דאפשר לאהדורי
 אטירה או אטומאה קלם מהדרינ: י'
 קרינא ביה הכשר כל טמור יאל
 כשר - ולא טמא: הללו עושין לעמל-

[למן עמוד ב'
 מנח"י יד: עו.]

[למן פ.
 יומא ז: ז: מו:
 זכתינ לנ.]

בטהרה והללו עושין לעלמן בטומאה
 טהורים לא עבדי בטומאה דהוי כרוב
 ורוב טהורין לא עבדי בטומאה
 וטמאין לשני לא מידחו משום דהוי
 כמי רובא ורובא לשני לא מידחו :
טסורין עושין סראשון • בטהרה
 דלי כמי מיעוטא כינהו חית להו

למעבד הראשון בטומאה וכל שכן כי
עבדי בטרהה ספיר דמי : וממין
עושין אם השני - לזיון לזיון כרוב
ידידיון כמיעוט וידידיון לשני :
וממין

אין הייבאר מנד עומאח בשר שווא בלאו דק מאס דעומאח
ביבוליס ליוסר בנגיעה בשר אס לא וקף אס זר יטחוט מכל מקו
שם דים אלס שטעמא ובי אס בן מאי אפילו . ק"ל . הא דביבאר
ואס בן זור גופא הידידש דכעכנים עמאס א"ל בלא דחיתא בר
עמא ס"ד דלא לרתי דאא אשכר טכנין ארובס ואורכא ובי אס
במירא דאפוסטס דא דלוי פ

יעשו במסמכת שאין קרבן ציבור חלק אמר ר' חסדא לא ש
קא מתעביד בשומא ותנן מתעביד דתנאי בשאר סמרי דבי
הכל האדם לא דאין כלי הכא שמתת קרבן סמא ארם וכבר
ואל יאכל במסמכת הנה שרוא בברת שנאמר (ש"ס ז) ויגש
אפילו סמאס מוסאית הנהש נפי עביר כל היכא דקרינא
והיכא דהיכא כל ריטוי דהנהש נפי אומאס הנהש ויחבר

זכחים כה:
קס. מנחות ט.
כו. מעילה טו:
[בכורות לט:
תוספתא ס"ו
תוספתא זכחים
ס"ד]

[מנחות כו.
כל הסוגיא]

תהיות
הגרא
(א) גם' כל
הזכרים בו'
זורק את הדם
פסח נטמא
מלב בו' כז':

[לקמן עמוד צ'
מנחו' יד:טו.]

[לקמן ס.
יומא ו: ז: מו:
זבחים לג.]

גליון
השנים

גמ' בעומאח
כגוף דכרת.
ע"י ר"ש פ"א
מ"ד דאהלות:
תוס' ד"ה או
שהיו וכו' שלא
יגעו בכשר.
ולא זכיתי
לעמוד על
עומק דבריהם
ההפוסים הא

 **Torah-Box.com**
diffusion du judaïsme aux francophones